

ANTI-F COMMUNITY

ΕΚΔΟΣΗ ΔΡΟΜΟΥ
ΤΕΥΧΟΣ 23 | ΦΛΕΒΑΡΗΣ '16

πάντα η μία δίπλα στον άλλο/πάντα ο ένας δίπλα στην άλλη/
με το κεφάλι ψηλά και το μυαλό στη θέση του/με συνειδηση και οργή/ξανά και ξανά.

γ ε ω π ο λ ι τ ι κ ο ί
σχεδιασμοί, διακρατικές
συμφωνίες, στρατό/
α σ τ υ ν ο μ ι κ ή
διαχείριση, πολιτική
απαγόρευση. κι όλα αυτά
στις πλάτες του πιο
υποτιμημένου κομματιού
της εργατικής τάξης, το
πολυεθνικό προλεταριάτο.

>> σύριοι πρόσφυγες
επιβιβάζονται σε τραίνο στα
σύνορα σερβίας-κροατίας.
πρέσεβο, σερβία γενάρης_16

> Το ANTIFA COMMUNITY αποτελεί μια σταθερή συνεργασία αντιφασιστικών συλλογικοτήτων που ζει και δρα στην αθηναϊκή μητρόπολη. Έχει διαρκώς στο στόχαστρο της όλους τους φασισμούς - είτε αυτοί κουβαλάνε πάνω τους σβάστικες, είτε όχι. Δεν έχουμε καμία σχέση με κανένα κόμμα, κανένα κρατικό ή mediακό θεσμικό

φορέα - και δεν έχουμε και καμία πρόθεση να το αλλάξουμε αυτό. Για έντυπα, αυτοκόλλητα, επικοινωνία: antifacommunity@yahoo.gr | antifascist action: antifascistaction.west@yahoo.gr | antifa LAB: antifalab@yahoo.gr >>> www.antifalife.gr >>> www.antifascistaction-west.gr >>> www.autonomia.gr

> Αν θες να πούμε μια κουβέντα παραπάνω ή να διαλέξεις έντυπο υλικό ή αυτοκόλλητα, πέρνα τα Σάββατα 20:00-23:00 απ' το καφενείο του antifa lab στο πολυτεχνείο (είσοδος από σκουρνάρη) ή τις Δευτέρες 20:00-23:00 απ' το καφενείο του antifascist action στο αυτοδιαχειριζόμενο στέκι περιστερίου (καρυάτιδος 166).

Τίποτα Δεν Άλλαξε Στην Τυνησία!

Η 17η Δεκέμβρη του 2010 ήταν μια μέρα διαφορετική από τις άλλες. Η αυτοκτονία ενός 26χρονου μικροπωλητή ονόματι Moham-med Bouazizi – μια ρητή πράξη οργής αφιερωμένη στους μπάτσους που λίγο πριν είχαν λεηλατήσει τηνπραμάτεια του – ήταν απλά η αφορμή. Τις επόμενες μέρες, το προλεταριάτο (και μαζί του ένα ευρύ φάσμα κοινωνικών υποκειμένων από νέους-ες πτυχιούχους μέχρι ελεύθερους επαγγελματίες χωρίς ιδιαίτερο μέλλον) εξεγείρεται έχοντας χίλιες και μία αιτίες στην πλάτη του• έναν αστυνομικό μηχανισμό που κρατάει την εργασία του υποτιμημένη με την εγγύηση των όπλων και της ωμής βίας• την 23χρονη μονοκομματική εξουσία του BenAlí και τους μηχανισμούς πολιτικής προσόδου του καθεστώτος• και, φυσικά, τους δυτικούς συμμάχους της χούντας και ιδιαίτερα το γαλλικό κράτος και τα πολυδιάστατα συμφέροντά του στην περιοχή. Η χούντα μπορεί τελικά να έπεσε, οι πρώτες «ελεύθερες εκλογές» στην Τυνησία μπορεί να διενεργήθηκαν ήδη απ' το 2014, όμως, τελικά, λίγα πράγματα έχουν αλλάξει.

Η 16η Ιανουαρίου του 2016 ήταν μια μέρα διαφορετική από τις άλλες. Όταν ο 28χρονος Ridha Yahyaoui ανέβαινε στις ηλεκτροφόρες κολόνες στην πόλη Kasserine πιθανότατα δεν σκεφτόταν μόνο τους μπάτσους. Η διαγραφή του απ' τα κρατικά μητρώα ανέργων δεν ήταν απλά και μόνο ένα ακόμη σύντομο τέλος για τις ελπίδες του να βρει μια σκατοδουλειά, αλλά ήταν και ένα οριστικό τέλος για τη ζωή του. Δεν ήταν μόνος του: Τις επόμενες μέρες είναι χιλιάδες αυτοί οι Ridha, είναι άνεργοι και άνεργες, είναι κακοπληρωμένοι και κακοπληρωμένες, είναι στους δρόμους της Kasserine, της Tunis, της Sidi Bouzid και της Gafsa, διαδηλώνουν μαχητικά και υπερασπίζονται τα αδιαπραγμάτευτα δίκια τους κόντρα στο παρόν και το μέλλον της απαξίωσης που τα αφεντικά έχουν σκιαγραφήσει για αυτούς. Τα ποσοστά ανεργίας στην Τυνησία κυμαίνονται από 15% έως 30%, όμως η ανεργία δεν μετριέται πουθενά βάσει αποστειρωμένων στατιστικών αναλύσεων, αλλά μέσω των συλλογικών βιωμάτων και των κοινοτήτων που χτίζονται ενάντια σ' αυτή.

Λοιπόν, τίποτα δεν άλλαξε στην Τυνησία!

Εκεί το πολυεθνικό προλεταριάτο –
κόντρα σε όλες τις προβλέψεις –
συνεχίζει ακόμη να ζει τις
δικές του διαφορετικές
μέρες και νύχτες.

Μίλησε κανείς

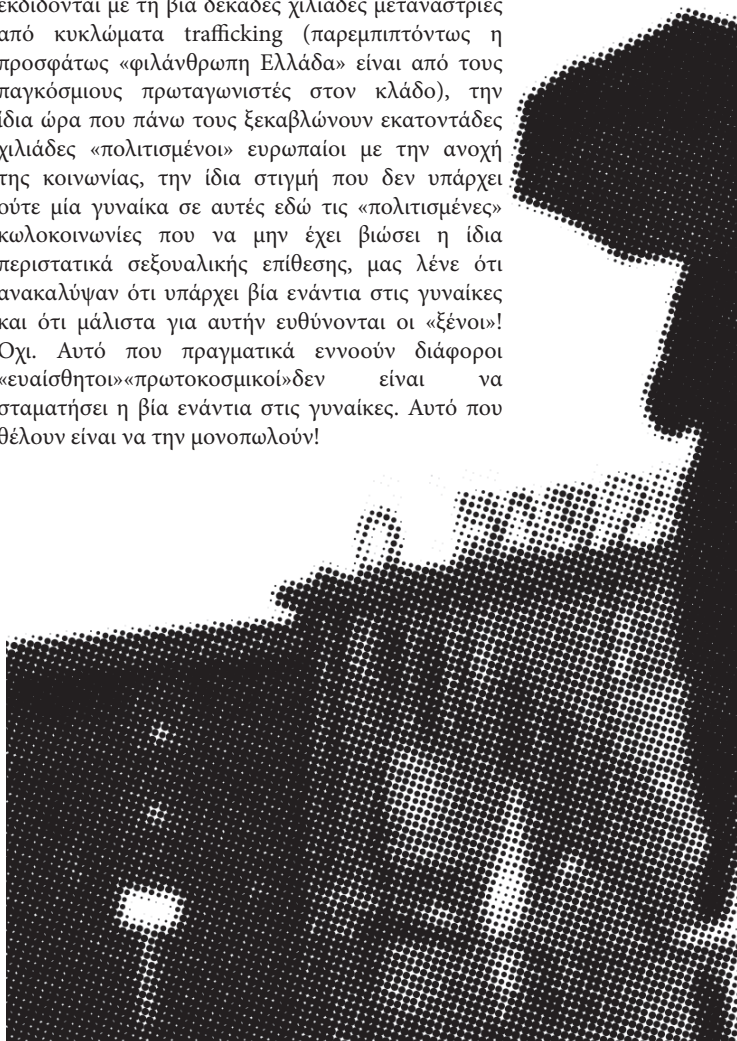
Τη διάχυτη ρατσιστική σαπίλα που ζέχνουν οι δυτικές κοινωνίες, εμείς τουλάχιστον δεν την ανακαλύψαμε σήμερα. Και εξηγούμαστε. Τι έγινε σύμφωνα με τα media την πρωτοχρονιά στην Κολωνία της Γερμανίας; Πρόσφυγες και μετανάστες, μας λένε, κατέβηκαν μαζικά στους εορτασμούς της πρωτοχρονιάς με σκοπό να επιτεθούν σεξουαλικά σε όποια γυναίκα έβρισκαν μπροστά τους. Και να σου φωτογραφίες με το κιλό κακοποιημένων γυναικών να παίζουν διαρκώς στα media και τα φασιστο-site. Αδιάφορο το γεγονός ότι τα στοιχεία ήταν τουλάχιστον ανεπαρκή. Αδιάφορο ότι γρήγορα αποκαλύφθηκε πως τα «ντοκουμέντα» αφορούσαν άσχετες φωτογραφίες και βίντεο, αλιευμένες στην τύχη από φασίστες στο διαδίκτυο. Το πόρισμα βγήκε αυτόματα: Οι δράστες ήταν μετανάστες και πρόσφυγες.

Να πούμε λοιπόν τα αυτονόητα ή καλύτερα αυτά που θα έπρεπε να είναι αυτονόητα. Το ρόλο των media να κατασκευάζουν «αλήθειες» που διαχέουν το ρατσιστικό μίσος τον γνωρίζουμε καλά. Εξίσου καλά γνωρίζουμε και την πάγια τακτική των φασιστών να δημιουργούν - αναπαράγουν ψεύδη γεγονότα. Τα τρώμε στη μάπα και εδώ στην Ελλάδα ήδη από τη δεκαετία του 90 τότε που στοχοποιούσαν(και) ως βιαστές τους Αλβανούς κυρίως εργάτες. Και έχουμε 2,5 δεκαετίες πείρα πλέον για να καταλαβαίνουμε τι παίζεται. Αλλά για να μην «παρεξηγηθούμε» θα το ξεκαθαρίσουμε. Με κανένα τρόπο δεν υπονοούμε ότι οι μετανάστες και οι πρόσφυγες είναι τίποτα άγιοι απλά και μόνο επειδή είναι μετανάστες. Όχι. Αυτό που λέμε είναι άλλο. Ότι, η βία ενάντια στις γυναίκες -στη Γερμανία, την Ελλάδα και σε όλες τις πατριαρχικές κοινωνίες- ήταν και είναι κανονικότητα πολύ πριν φτάσουν στα ευρωπαϊκά εδάφη οι μετανάστες. Γι' αυτό άλλωστε και οι ίδιες οι Γερμανίδες φεμινίστριες τόνισαν ότι αντίστοιχα περιστατικά με αυτά της πρωτοχρονιάς συνέβαιναν και συμβαίνουν. Πασίγνωστο άλλωστε τέτοιο παράδειγμα αποτελεί και το Oktoberfest του Μονάχου, το οποίο συγκεντρώνει σχεδόν αποκλειστικά «πρωτοκοσμικούς» και στο οποίο διαπράττονται κάθε χρόνο βιασμοί.

Η συζήτηση λοιπόν μετά τα γεγονότα της πρωτοχρονιάς δεν είχε στόχο να βάλει στο τραπέζι τους πραγματικούς λόγους που γεννούν τέτοιες συμπεριφορές. Αντίθετα, η κυρίαρχη αφήγηση έθεσε το θέμα όπως αυτή ήθελε. Μίλησε για την γερμανική κοινωνία, η οποία

σοκαρισμένη μετά από τα γεγονότα στην Κολωνία, έρχεται αντιμέτωπη με το «πραγματικό πρόσωπο» των «ξένων». Έτσι, ενώ αυτή υπήρξε «φιλόξενη» απέναντι τους, αυτοί είναι «απολίτιστοι», βιαστές και εγκληματίες. Τι μας λένε δηλαδή; Την ίδια ώρα που η Ευρώπη είναι γεμάτη μπουντρούμια στα οποία εκδίδονται με τη βία δεκάδες χιλιάδες μετανάστριες από κυκλώματα trafficking (παρεμπιπτόντως η προσφάτως «φιλάνθρωπη Ελλάδα» είναι από τους παγκόσμιους πρωταγωνιστές στον κλάδο), την ίδια ώρα που πάνω τους ξεκαβλώνουν εκατοντάδες χιλιάδες «πολιτισμένοι» ευρωπαίοι με την ανοχή της κοινωνίας, την ίδια στιγμή που δεν υπάρχει ούτε μία γυναίκα σε αυτές εδώ τις «πολιτισμένες» κωλοκοινωνίες που να μην έχει βιώσει η ίδια περιστατικά σεξουαλικής επίθεσης, μας λένε ότι ανακαλύψαν ότι υπάρχει βία ενάντια στις γυναίκες και ότι μάλιστα για αυτήν ευθύνονται οι «ξένοι»! Όχι. Αυτό που πραγματικά εννοούν διάφοροι «ευαίσθητοι» «πρωτοκοσμικοί» δεν είναι να σταματήσει η βία ενάντια στις γυναίκες. Αυτό που θέλουν είναι να την μονοπωλούν!

“πορνό”
“σεξουαλικά πεινασμέ”

για βία κατά των γυναικών;

“επικίνδυνοι”
“εγκληματίες”
“δαμιμνικοί”

Και επανερχόμαστε. Ο ρατσισμός που χτίζεται συστηματικά από τα δυτικά κράτη πάνω στην απάθεια των υπηκόων τους ή ακόμα και με τη συνεργασία τους είναι αναγκαίος. Είναι αυτός που δίνει στα αφεντικά το θράσος να λένε ότι «φιλοξενούν» και «σώζουν» πρόσφυγες ενώ ταυτόχρονα στηρίζουν τις σφαγές σε άλλες χώρες. Ενώ ξεριζώνουν εκατομμύρια από τις χώρες καταγωγής τους. Ενώ τους πνίγουν στα ευρωπαϊκά σύνορα. Σήμερα, καθώς η πλειοψηφία των μεταναστών είναι μουσουλμάνοι, πρέπει ως τέτοιοι να στοχοποιηθούν. Γι' αυτό πρέπει να παρομοιάζονται με «εισβολείς», να θεωρούνται «μη αφομοιώσιμοι», «απολίτιστοι». Οι «πολιτισμικές διαφορές» ή καλύτερα η υποτιθέμενη υπεροχή του χριστιανού δυτικού «πολιτισμένου» κόντρα στον «απολίτιστο» μουσουλμάνο έχει συγκεκριμένο στόχο. Την υποτίμηση των μεταναστών ειδικά και του παγκόσμιου προλεταριάτου συνολικά. Μία υποτίμηση που θα καταστήσει τους μετανάστες

ευάλωτο υποκείμενο σε κάθε διαχείριση. Τη μία φτηνούς, φοβισμένους, χωρίς δικαιώματα και περιθώριο διεκδικήσεων εργάτ(ρι)ες για όσο και όποτε το απαιτεί η ανάπτυξη των ντόπιων αφεντικών (ενδεικτικό και καθόλου τυχαίο είναι το γεγονός ότι η Γερμανία, η χώρα που έχει «υποδεχτεί» και το μεγαλύτερο αριθμό μεταναστών, έχει άμεση ανάγκη από εκατοντάδες χιλιάδες εργατικά χέρια), την άλλη «περισσευάμενους» που θα κυνηγιούνται και θα μαντρώνονται ως «δημόσιος κίνδυνος» σε στρατόπεδα συγκέντρωσης. Σε αυτό ακριβώς συμβάλλει ο τρόπος που αναπαράχθηκαν τα γεγονότα στην Κολωνία καθώς και το ρατσιστικό παραλήρημα και η βία κατά των μεταναστών που τα ακολούθησε.

Οπότε, την επόμενη φορά που διάφοροι «πολιτισμένοι» θα βιαστούν να μιλήσουν για «απολίτιστους» μουσουλμάνους, την επόμενη φορά που άντρες σε ρόλο προστάτη θα βιαστούν να μιλήσουν για τη βία των «Άλλων» κατά των γυναικών, καλά θα κάνουν να το βουλώσουν. Για να ακούσουμε πρώτα τι έχουν να πουν οι μητέρες τους, οι κόρες τους και οι αδερφές τους. **Να το βουλώσουν, για να ακούσουμε τι έχουν να πουν οι μετανάστριες εργάτριες.** Όχι μόνο για τους «άντρες τους» αλλά και για τους δυτικούς και τον «ανώτερο» πολιτισμό τους...

Θέλετε να μάθετε τι σημαίνει φ

Φασισμός είναι να μιλάνε έλληνες και ευρωπαίοι πολιτικοί για τον αποτελεσματικό έλεγχο των συνόρων, ενώ 3.770 άνθρωποι έχουν πεθάνει και πνιγεί (εντός ή εκτός εισαγωγικών) προσπαθώντας να τα περάσουν. **Αυτό είναι φασισμός!** Θέλετε να μάθετε τι σημαίνει ρατσισμός στην Ελλάδα σήμερα; **Ρατσισμός** είναι η αριστερο-ακροδεξιά κυβέρνηση (συριζα-ανελ) να μιλάει για τον «κίνδυνο» να μετατραπεί η χώρα σε «αποθήκη ψυχών», ενώ προετοιμάζεται ακριβώς γι' αυτό το πράγμα! **Αυτό είναι ρατσισμός!** Και το πιο ανατριχιαστικό είναι, ότι όλ' αυτά ακούγονται περίπου φυσιολογικά: ενώ πολλοί/ες καταλαβαίνουν τι ακριβώς σημαίνουν τα παραπάνω, φαίνεται να τα δικαιολογούν επικαλούμενοι τις «έκτακτες περιστάσεις» και τους αριθμούς.

Μετά από μια μικρή περίοδο κάποιων μηνών, όπου κάποιες πλευρές των αντι-μεταναστευτικών πολιτικών στην Ευρώπη και την Ελλάδα είχαν «χαλαρώσει», επιστρέφει ξανά το καθεστώς απαγορεύσεων και εγκλεισμού. Κι επιστρέφει δυνατότερο από ποτέ: στη Δανία (κι άλλες χώρες) θα κατάσχουν χρήματα και αντικείμενα αξίας από πρόσφυγες και μετανάστες. Στη Γερμανία ακροδεξιοί «προτείνουν» να πυροβολούνται όσοι περνούν παράνομα τα σύνορα. Κι όλες μαζί οι βορειο-ευρωπαϊκές χώρες σκοπεύουν φέτος να πιάσουν αριθμούς ρεκόρ στις απελάσεις και τις επαναπροωθήσεις. Το «καλωσήρθατε» των προηγούμενων μηνών πολύ γρήγορα γίνεται «στα τσακίδια». Όπως ταχύτατα η περιβόητη «προσφυγική κρίση» συνδέθηκε με την «ισλαμική τρομοκρατία», παρότι σ' αυτήν φαίνεται να εμπλέκονται κυρίως ευρωπαίοι πολίτες.

Κι εδώ που ζούμε τα πράγματα δεν πάνε και πολύ καλύτερα. Μπορεί η κυβέρνηση να πουλάει «ανθρωπισμό» με το τσουβάλι στις δημόσιες δηλώσεις της, αλλά αυτό συμβαίνει μόνο και μόνο επειδή έτσι την συμφέρει -προς το παρόν. Και την συμφέρει γιατί εδώ και μήνες «ξεφορτώνεται το πρόβλημα» στην κεντρική Ευρώπη, αφήνοντας εκατοντάδες χιλιάδες μετανάστες και πρόσφυγες να περνάνε τα ελληνο-μακεδονικά σύνορα. Τώρα όμως που αυτό θ' αλλάξει, διαφοροποιείται θεαματικά και η πολιτική της. Και μαζί μ' αυτήν κάνει ξανά την εμφάνισή του κάθε εθνο-παράσιτο που βρίσκει πάλι χώρο παρέμβασης και λόγο ύπαρξης.

Σε ό,τι αφορά την αριστερο-ακροδεξιά κυβέρνηση πρώτα• θα έπρεπε να αποτελεί κάτι σαν άγραφο κανόνα πως, σε οποιαδήποτε

περίπτωση το ντόπιο πολιτικό σύστημα συμφωνεί ότι ένα ζήτημα είναι «εθνική υπόθεση», αυτό θα έχει πολύ κακές συνέπειες για κάθε εμπλεκόμενο. Έτσι συμβαίνει και τώρα με τους πρόσφυγες πολέμου και τους μετανάστες εργάτες. Η αναγωγή του θέματος σε «εθνική υπόθεση», συνεπάγεται αφενός επιλογές που θα περιλαμβάνουν και ακραίες μορφές κρατικών και παρακρατικών δράσεων. Αφετέρου το ζητούμενο είναι μια στοιχειώδης «συναίνεση» σε επίπεδο πολιτικής κορυφής σ' αυτές τις επιλογές. Ίσως προσέξατε λοιπόν ότι αμέσως μετά την συνομολόγηση της «εθνικής υπόθεσης», εκείνο που αποφασίστηκε ήταν η εμπλοκή του στρατού! Ναι, ο ελληνικός στρατός θ' αναλάβει να διαχειριστεί την «προσφυγική κρίση», φτιάχνοντας σε πρώτο χρόνο τα περιβόητα hotspots (ρατσιστικής έμπνευσης, κέντρα ταυτοποίησης και διαλογής μ ε τ α ξ ύ

ο ασισμός στην αυγή του 2016;

προσφύγων και μεταναστών) και σε δεύτερο χρόνο φαίνεται πως θα έχει και αναβαθμισμένο ρόλο στην ίδια την λειτουργία και τη διοίκησή τους. Τι σημαίνουν όλ' αυτά; Τίποτα λιγότερο απ' το ότι το ελληνικό κράτος προετοιμάζεται για τα χειρότερα δυνατά και τα πιο σκληρά σενάρια διαχείρισης προσφύγων και μεταναστών.

Όσον αφορά αυτό το θέμα φυσικά και δεν πρωτοτυπεί: αυτές τις μέρες αποφασίζεται η εμπλοκή του NATO στα ελληνοτουρκικά θαλάσσια σύνορα για την «αναχαίτιση των προσφυγικών ροών». Του NATO, δηλαδή μιας πολιτικο-στρατιωτικής συμμαχίας στην οποία συμμετέχουν τόσο η Ελλάδα, όσο και η Τουρκία. Του NATO, που σημαίνει ότι πολεμικά πλοία ο π λ ι σ μ έ ν α μέχρι τα δόντια θα

περιπολούν στο Αιγαίο εναντίον των βαρκών - «πλωτών φερέτρων» που μεταφέρουν πρόσφυγες και μετανάστες. Μήπως όλ' αυτά τα υποτιθέμενα πολιτισμένα κράτη σκοπεύουν να κηρύξουν και επίσημα τον πόλεμο εναντίον τους;

Μ' αυτά και μ' αυτά είναι προφανές πως το πολιτικό και ιδεολογικό τοπίο έχει μετατοπιστεί όσο πιο «δεξιά» θα μπορούσε –τόσο στην Ελλάδα όσο και στην Ευρώπη. Κι αυτό είναι ακριβώς το σήμα που περίμεναν οι κάθε λογής φασίστες για να ξανακάνουν τη δημόσια επανεμφάνισή τους. Στην Κω δεν θέλουν την κατασκευή του (ρατσιστικής έμπνευσης) hotspot, γιατί τους χαλάει την τουριστική «μόστρα» του νησιού. Και στην περιοχή γύρω από το Σχιστό, όπου πρόκειται να φτιαχτεί ένα κέντρο διαμετακομιδής προσφύγων, η συμμορία χ.α. επανεμφανίστηκε πίσω από κάποιες ανύπαρκτες «επιτροπές κατοίκων». Επαναφανίστηκε στην περιοχή που μέλη της δολοφόνησαν τον Π. Φύσσα/Killah P.! Και παρά το γεγονός ότι αυτή η απόπειρα αποκρούστηκε εν μέρει, λόγω της παρέμβασης αρκετών δεκάδων αντιφασιστών στην πλατεία που καλούσε η συμμορία, το πιθανότερο είναι πως θα υπάρξει και συνέχεια...

Τι μας λένε λοιπόν όλα τα παραπάνω; Μας λένε ότι μια στρατιωτικοποιημένη διαχείριση του «προσφυγικού» τείνει να γίνει κεντρική συνιστώσα στους σχεδιασμούς των ευρωπαϊκών κρατών –και του ελληνικού βεβαίως. Μας λένε επίσης ότι φασίστες και ρατσιστές σπρώχνουν και προς αυτήν την κατεύθυνση –ακόμα κι αν φαίνεται ν' «αντιδρούν» κατά τόπους. Απέναντι σ' αυτές τις εξελίξεις, θα έπρεπε να έχουμε πάρα πολύ οξυμένη την προσοχή και τ' αντανakλαστικά μας. Ενάντια στους κρατικούς και παρακρατικούς σχεδιασμούς, να προτάξουμε την αλληλεγγύη και την αποφασιστικότητα μιας πολυεθνικής εργατικής τάξης, που εδώ και καιρό βάλλεται με κάθε τρόπο. **Γιατί οι μετανάστες δεν είναι πλέον εικόνα από το μέλλον (μας) –το μέλλον είναι ήδη εδώ!** Ας φροντίσουμε λοιπόν να στήσουμε τα περισσότερα δυνατά οδοφράγματα στην προέλασή του...

[παρόλο που διανύουμε περίοδο κυνηγιού, οι συγκεκριμένοι τύποι στη photo δεν είναι τίποτα “πυροβολημένοι” χομπίστες. Απεναντίας, πρόκειται για συνειδητοποιημένους επαγγελματίες δολοφόνους που κυνηγάνε “παράνομους” μετανάστες στα σύνορα...]

Ας ξεκινήσουμε απ' τα βασικά: Το σύμφωνο συμβίωσης αποτελεί εδώ και δύο μήνες νόμο του ελληνικού κράτους, περιλαμβάνοντας επιτέλους και τα ομόφυλα ζευγάρια. Κλείνει έτσι, προς το παρόν τουλάχιστον, μια μνητιακή αντιπαράθεση-φάρσα. Η κυβέρνηση συριζανέλ κατάφερε να περηφανευτεί για το πόσο καλούλα και προοδευτική είναι, την στιγμή που, ύστερα από ευρωπαϊκές πιέσεις, απλά επικύρωσε ένα πράγμα που είναι ήδη «κατεκτημένο» στις περισσότερες χώρες της ε.ε. Την ίδια στιγμή, στην περίπτωση του περήφανου ελληνικού κοινωνικού σχηματισμού, η όλη ιστορία αποτέλεσε και μια ακόμα υπέροχη ευκαιρία να βγει στη φόρα η ρητορική όλου του ακροδεξιού βόθρου, στις διάφορες εκφάνσεις της. Διάφορες, δηλαδή, απ' τις μαλακίες που όλοι είχαμε από μικροί την ευκαιρία να ακούσουμε στα μήντια ή στο δρόμο, τόσο ώστε διάφοροι να τα θεωρούν πλέον δεδομένα...

Πρώτοι μίλησαν ως συνήθως οι παπάδες θεωρώντας πως γνωρίζουν καλύτερα απ' όλους το σωστό. Μίλησαν για “ανωμαλία”, για “εκτροπή”, για “κακούργημα”... Κι έτσι, γι' άλλη μια φορά, η εκκλησία, αυτός ο τεράστιος κρατικός μηχανισμός, πιο παλιός κι από το κράτος το ίδιο, αυτό το δαιδαλώδες δίκτυο οικονομικής και ιδεολογικής εξουσίας, είπε να θυμίσει ξανά στους υπηκόους του το τι είναι ζωή, τι είναι σχέσεις, τι είναι ο κάβουρας, τι είν' το ζουμί του κτλ. Σύμφωνα λοιπόν με τον ορισμό τους, μόνο τα συναισθήματα κι οι τρόποι του θεού επιτρέπονται, όλα τα άλλα είναι λάθος. Κι η εκκλησία, ως η φωνή του θεού επί της γής, είναι η μόνη αρμόδια να μας διδάξει το σωστό τρόπο. Γιατί, να μην ξεχνιόμαστε, αυτός ο «σωστός» και «κανονικός» και «ευλογημένος» τρόπος ζωής έχει και οικονομικά οφέλη για την εκκλησία (καθόλου δευτερεύον ζήτημα στην όλη κουβέντα). Φυσικά τα λεγόμενα των κανίβαλων ιερέων τα αναπαρήγαγαν διάφοροι, πολιτικοί, καλλιτέχνες... Για όποιον το είχε ξεχάσει, παρά τις παπαριές που επαναλαμβάνονται συχνά στον δημόσιο λόγο για τον προοδευτισμό που διέπει τον ελληνικό κοινωνικό σχηματισμό –σε αντίθεση με όλους τους «καταραμένους ανατολικούς» που είναι «απολίτιστοι» και «βάρβαροι» και «αναχρονιστές», η Ελλάδα εξακολουθεί να παραμένει μια θεοκρατούμενη χώρα.

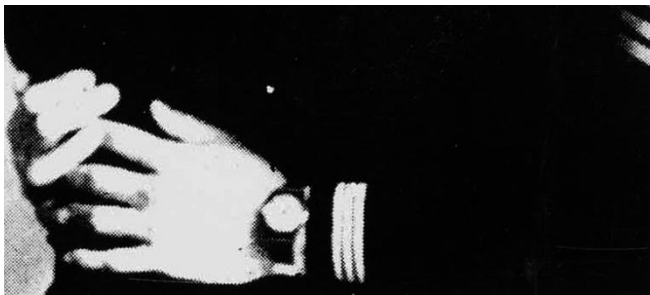
ΣΟΠΩΝ Ο

+ Ο Δρόμος

Απ' την άλλη, η θλιβερή, όσο και αστεία άποψη που εξέφρασαν φιγούρες σαν τους εκπροσώπους του Κ.Κ.Ε. δε ξάφνιασε κανέναν. Αν ο αρθρογράφος του Ριζοσπάστη, έγραφε αυτό που στ' αλήθεια σκεφτόταν θα έλεγε πως αυτοί οι ανώμαλοι δε χωράνε στην κοινωνία μας, πως στην σοσιαλιστική κοινωνία που οραματίζεται το Κόμμα όλοι οι άντρες θα κυκλοφορούν με το γνήσια αντρικό και λεβέντικο μουστακάκι του θείου Ιωσήφ και οι γυναίκες θα στέκουν καρτερικά στο πλάι τους για να πλέκουν κάλτσες για τους σκοπούς της επανάστασης: πως υπάρχει μόνο ένας τρόπος να ερωτεύονται οι άνθρωποι και πως αυτός οφείλει να υπηρετεί την οικογένεια και το κράτος. Αν βάλει κανείς σφήνα κάπου και έναν θεούλη η παραπάνω άποψη θυμίζει ανησυχητικά την άποψη της εκκλησίας –συγχωρέστε μας αν δεν πέφτουμε κι απ' τα σύννεφα...

Κι αν ο νόμος αυτός θα κάνει πράγματι τη ζωή μας λίγο πιο εύκολη, είναι καλό να θυμόμαστε πως δεν χρωστάμε καμία χάρη σε κανέναν «επίσημο». Το πώς θέλουμε να ερωτευόμαστε, το ορίζουμε έξω από τη μέγγενη του κράτους, της οικογένειας, της εκκλησίας, των αφεντικών και των επιστημόνων (συντηρητικών ή “προοδευτικών”). Το ορίζουμε κάθε μέρα χτίζοντας τις σχέσεις μας κι όχι καταναλώνοντας μηντιακές εικόνες, ούτε επιβάλλοντας βία ο ένας στην άλλον κι η μια στην άλλη. **Το ορίζουμε κάθε γαμημένη μέρα, στέλνοντας στο διάολο κάθε σεξιστή νοικοκυραίο και κάθε πατερούλη που ξέρει τον «κανονικό» τρόπο που πρέπει να ερωτευόμαστε και να συνδεόμαστε με τους άλλους.** Οι σχέσεις μας είναι ένα πεδίο, ένα οδόφραγμα ενάντια στη γλώσσα και στους ορισμούς των ειδικών, είναι μια κοινωνική μάχη και παλεύουμε καθημερινά για να μην αναπαράγουμε τις εξουσιαστικές ταυτότητες και την έμφυλη βία.

Σήμερα, όπως πάντα, είναι ακόμα κομμάτι της συλλογικής μας μαγκιάς να φωνάζουμε πως είμαστε ερωτευμένοι, πως είμαστε ομοφυλόφιλοι, πως είμαστε ό,τι γουστάρουμε, όπως γουστάρουμε. Και πως τους δρόμους της πόλης και τους εργασιακούς χώρους θα τους κατακτήσουμε όταν εκεί χτίσουμε ισότιμες σχέσεις που δε θα υπηρετούν κανένα θεό, πατρίδα, αφέντη και κανένα πρότυπο τους για το πώς θα ζήσουμε τις ζωές μας. **Η μία δίπλα στον άλλο, η μία δίπλα στην άλλη, ο ένας δίπλα στον άλλο. Απέναντι στην καφρίλα. Κάθε μέρα.**

Ο Αλμπέρτο είναι δεκατεσσάρων χρονών.

Έχει πλήρη την συνείδηση της ηλικίας του. Η ηλικία του σημαίνει πως είναι σε θέση να συμμετέχει ως λειτουργός της υγείας στο μικροβιολογικό εργαστήριο. Στην καθημερινότητα του, ο σύντροφος Αλμπέρτο είναι ένα μάλλον μελαγχολικό παιδί. Γελάει και αστειεύεται, αλλά ανά στιγμές μαυρίζει, ξέρετε, και κάτω από τα μάτια του διαφαίνονται δυο ζευγάρια μαύροι κύκλοι. Ο Αλμπέρτο κοιμάται στα δωμάτια του προσωπικού του νοσοκομείου, μαζί με τους συντρόφους /ισσες που δουλεύουν στους υπερήχους, το φαρμακείο, την γενική ιατρική. Θα μείνει στην κοινότητα τις 20 μέρες που διαρκεί η βάρδια του, και μετά θα τον αλλάξουν, μέχρι να επιστρέψει για την επόμενη.

Όταν χρειάστηκα εξετάσεις... μάλλον, συγγνώμη, ενώ είχα γνωρίσει τον Αλμπέρτο, του είχα χαμογελάσει αρκετές φορές, κι αυτός πάντα μου χαμογέλαγε πίσω, και είχαμε μιλήσει για το χωριό και την ζωή στην κοινότητα, και πόσο δύσκολο είναι να κάνεις φιλίες που να 'ναι γερές και να αξίζουν, οπότε όταν χρειάστηκα εξετάσεις, τον πλησίασα με άνεση, και του ζήτησα, αν και όποτε μπορέσει, να μου κάνει μια αιματολογική εξέταση. Απευθυνόμουν σε ένα παιδί, δεκατεσσάρων χρονών, τα δυτικά μου μάτια δεν ήξεραν τι να περιμένουν από ένα παιδί, πως ζητάς από ένα παιδί αιματολογική εξέταση; Ο Αλμπέρτο σοβάρεψε απότομα, «ναι, πάμε». «Πότε πάμε;» «Πάμε τώρα.» με πήρε από το χέρι και με πήγε στο εργαστήριο, όπου μου έκανε την εξέταση, μου έβγαλε τα αποτελέσματα και μου τα ανακοίνωσε μαζί με την προτεινόμενη φαρμακευτική αγωγή.

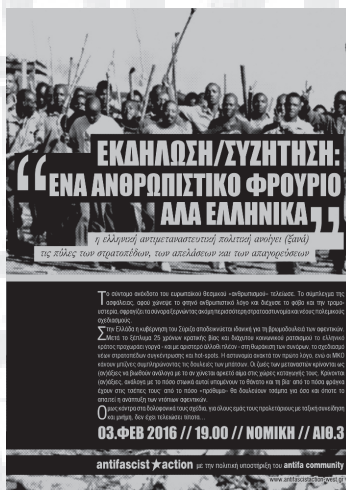
Έξω από το μικροβιολογικό εργαστήριο, υπάρχει μία ζωγραφιά. Δύο λειτουργοί της υγείας, φροντίζουν το σώμα ενός αντάρτη. Το σώμα είναι ζωγραφισμένο αχνό, αλλά και σα να αστράφτει, σαν να φροντίζουν χρυσό, κάτι πολύτιμο για αυτούς, που λάμπει ακόμη και ασθενές. Ο Αλμπέρτο είναι λειτουργός της ζαπατιστικής, αυτόνομης υγείας. Ξέρει καλά, πως τίποτα δεν θα μας χαριστεί και πως τίποτα δεν θα είναι χωρίς κόπο. Ξέρει πως ό, τι αποκτήσουμε, θα το έχουμε χτίσει για όλους και όλες και πως, ό, τι στην πορεία στερηθούμε, θα το έχουμε στερηθεί για όλους και για όλες. **Η συνείδηση του Αλμπέρτο είναι η συνείδηση της ηλικίας του. Ενός εξεγερμένου, δεκατεσσάρων χρονών.**

Φέτος, στα βουνά του μακρινού Μεξικού, η ζαπατιστική αυτονομία γιόρτασε 22 χρόνια κόπου, πείσματος και τρομακτικών αντοχών, που μας χωρίζουν και τόσο κοντά μας φέρνουν, στο να μπορέσουμε μια μέρα να αντιληφθούμε κι εμείς τους εαυτούς μας ως έναν υπολογίσιμο εσωτερικό εχθρό.

**Αλληλεγγύη και επαναστατικά
χρόνια πολλά στις εξεγερμένες
ζαπατιστικές κοινότητες!**

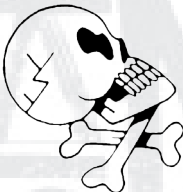
> αφίσα προβολής για τα γεγονότα στα ίμια και τις βλέςεις του ελληνικού ιμπεριαλισμού στα 90's από το antifa projector

> αφίσα εκδήλωσης για την αντιμεταναστευτική πολιτική του ελληνικού κράτους από το antifascist -action

> αφίσα που κολλήθηκε στις σχολές και στους δρόμους της αθήνας από τους διαρρηκτές της φοιτητικής κουλτούρας

Αυτές οι νύχτες δεν τελειώνουν ποτέ
Στάθηκε ο χρόνος το χτες να κοιτά
‘Όλα τα αστέρια πέφτουν μεσ’το νου
Κομμάτια όλοι, αρκεί να είναι αλλού
Αυτές οι νύχτες δεν τελειώνουν ποτέ
Και ο μαύρος ήλιος αράζει πια αλλού
Μας στέλνει θλίψη με σήματα καπνού
Κραυγές οι φλόγες στο τζάκι του τρελού
[...]

Είναι ο πλανήτης της ψυχρής λογικής
Που με γυμνό μάτι ποτέ δεν θα δεις
Είναι που όλοι ξέρουνε τι φταίει
Νιώθουνε άραγε η σιωπή να τους καίει

“planet”/ Waxing Gibbous

Οι **Waxing Gibbous** μαζί με τους **Lunapalm**, τους **Ghostland** και τους **Big Band Wolf** εμφανίστηκαν στο 17ο antifa live, στις 20 Φλεβάρη στην κατάληψη Παπουτσάδικο στο Χαϊδάρι. Για περισσότερα, το νου στους τοίχους και στο www.antifalive.gr

antifa

LIVE